

I voskopula

Ç âi ôei ði ôëá

1. Sto vu - nó mja vos - ko - pú - la
2. «Ka - li - mé - ra, vos - ko - pú - la,
3. «Dhe mu les, o - ré - a kó - ri,
4. «A - pó má - na kj a - pó pa - té - ra,
5. «Mo - na - chí e - sí, ki - rá mu,

- é - vos - ke _____ t'ar - njá
 ti zi - tás _____ e - dhó?»
 é - chis gho - ni - ká,
 í - me or - fa - ní
 mo - na - chós _____ kj e - gho.

- ke per - ná _____ é - nas le - vén - dis
 «E - cha - sa _____ ta pró - va - tá mu ke
 é - chis má - na, 'chis pa - té - ra,
 ke kli - ro - no - mjá dhen é - cho, áll'
 'E - la na _____ je - nú - me té - ri, na

- ke tin che - re - tá.
 psá - chno na _____ ta vro.»
 'chis kli - ro - no - mjá?»
 í - me mo - na - chí.»
 zí - su - me _____ ta dhjo.»

Ôïi âi ôïü
 ì áî ôëï ðï yëá
 Ýâi ôëá ð'ânî ðÛ
 êáéðânî Û
 Ýá ð'ëáâ Ý ðç ð
 êáé ðç í ðá ðñâ ðÛ

Sto vunó
 mja voskopúla
 évoske t'arnjá
 ke perná
 énas levéndis
 ke tin cheretá.

Op de berg
 een herderinnetje
 hoedde haar lammeren
 en er komt langs
 een knappe jongeman
 en begroet haar:

«Êáëçî Ýñá,
 âi ôëï ðï yëá,
 ôç æ ðÛ ðáâ»
 «'Ááóá
 óá ðñüáá ðÛ ì ð
 êáé ð Û ð ð
 í á óá ânñ ð.»

«Kaliméra,
 voskopúla,
 ti zitás edhó?»
 «'Echasa
 ta próvatá mu
 ke psáchno
 na ta vro.»

“Goedendag,
 herderin,
 wat doe je hier?”
 “Ik heb verloren
 mijn schapen
 en zoek
 om ze te vinden.”

«Áá ì ì ð'ëáð,
 ù ná ðî èüñç,
 Ýá ð'âî í í ðÛ
 Ýá ð'âî í Û á,
 'á ð'â ðá ð Ýñá,
 'á ð'â èëçñî ì ì ðÛ.»

«Dhe mu les,
 oréa kóri,
 échis ghoniká,
 échis mána,
 'chis patéra,
 'chis klironomjá?»

“Wil je me niet zeggen,
 mooi meisje,
 heb je familie,
 heb je een moeder,
 heb je een vader,
 heb je een erfenis?”

«Áðü ì Û á
 êéáðü ðá ð Ýñá,
 áñ áéí ð'ôáí ð
 êáé èëçñî ì ì ðÛ
 ááí Ý-ù,
 Ûëë' áñ áéí ì í á ð.»

«Apó mána
 kj apó patéra,
 íme orfaní
 ke klironomjá
 dhen écho,
 áll' íme monachí.»

“Moeder
 en vader
 heb ik verloren
 en een erfenis
 heb ik niet,
 ik ben alleen.”

«Ì ì í á ð'á óý,
 èðñÛ ì ì ð, ì í í á ð'ù ð
 êéáâ ð.
 'Áéá í á ááí ì yî á
 óá ðñé
 í á á ð'ôí ðì á óá á ð'ì.»

«Monachí esí,
 kirá mu, monachós
 kj egho.
 'Ela na jenúme
 téri,
 na zísume ta dhjo.»

“Jij bent alleen,
 dame, alleen
 ben ook ik.
 Kom, laten we worden
 een paar,
 laten we samen leven.”

Oorspronkelijk een langer gedicht uit Kreta over een teleurgestelde jongeman, dat in heel Griekenland op verschillende Melodieën wordt gezongen.
 VDL 020306